Центр наукових публікацій

Матеріали

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ «МУЛЬТИНАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК ТРЕНД РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ»

ЧАСТИНА II

(м. Київ | 13 квітня 2013 р.)

м. Київ – 2013
© Центр наукових публікацій

Запровадження програмно-цільового методу на рівні місцевих бюджетів, в першу чергу, підвищує відповідальність керівників бюджетних установ не тільки за ефективне та раціональне використання бюджетних коштів, а й за досягнення результату від виконання бюджетної програми, якості надаваних населенню послуг.

Література:

Потеряйло І. Застосування програмно-цільового методу планування видатків місцевих бюджетів // Вісник КНТЕУ. – 2011, №6. – С. 74-82.

Охрімовський О. В. Програмно-цільовий метод складання та виконання місцевих бюджетів // Вісник ЧТЕІ . – 2011. – Вип. II (42), ч. І. – С. 191-195.

Ярошевич Н. Б. Проблеми запровадження програмно-цільового методу планування місцевих бюджетів в Україні // Науковий вісник НЛТУ України . – 2010. – Вип. 20.8. – С. 270-275.

Бюджетний кодекс України [Електронний ресурс]: Верховна Рада України від 01.10.2011 р. № 2456-17 . – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2456-17

Концепція застосування програмно-цільового методу в бюджетному процесі [Електронний ресурс]: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 14.09.2001р. № 538- р. - Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/538-2002-%D1%80

Запровадження програмно-цільового методу на місцевому рівні [Електронний ресурс]: Міністерство фінансів України. - Режим доступу: http://www.minfin.gov.ua/control/publish/article/main?art_id=358716&cat_id=355989

І.Про затвердження Основних підходів до запровадження програмно-цільового методу складання та виконання місцевих бюджетів [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 02.08.2010 № 805. - Режим доступу:http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=358806&cat_id=355989

Рибчинська С.В.

Аспірант кафедри фінансів Київського національного університету технології та дизайну

ФОРМУВАННЯ ДЖЕРЕЛ ФІНАНСУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Однією з найважливіших проблем, які стоять перед підприємствами, являється залучення ресурсів для фінансування або підтримку інвестиційних проектів.

Ефективний розвиток економіки України потребує залучення великих обсягів фінансових ресурсів. Ефективне використання фінансових ресурсів можливо забезпечити тільки в рамках чітко розроблених інвестиційних проектів. Від результатів та аналізу інвестиційних проектів залежить вибір джерел фінансування. На зростання обсягів реального валового внутрішнього

продукту впливає не тільки традиційний аналіз співвідношення вигод і витрат, а й реалізація інвестиційного проекту тощо.

На наш погляд результативність інвестиційних проектів визначає не тільки оптимальне їх поєднання, а й вибір джерел їх фінансування. Провідними вченими вироблено загальний підхід до класифікації джерел фінансування інвестиційних проектів (табл. 1).

В Україні існують свої особливості фінансування інвестиційної діяльності, які пов'язані зі станом техніко-технологічної бази реального сектору економіки і динамікою макроекономічної кон'юнктури. Економіка України перебуває у структурній кризі, яка виникає у різних сферах економіки та періодично поглиблюється кризовими явищами, але існу є необхідність реалізації інвестиційних проектів, направлених на оновлення основного капіталу.

Таблиця 1

Джерела формування інвестиційних ресурсів підприємства [2]

Власні	1. Частина чистого прибутку, що спрямовується на виробничий розвиток
	2. Амортизаційі відрахування
	3. Страхова сума відшкодування збитків, спричинених втратою майна
	4. Раніше здійснені довготермінові фінансові вкладення, термін яких минає в поточному періоді
	5. Реінвестована шляхом продажу частина основних засобів
	6. Іммобілізована в інвестиції частина надлишкових оборотних активів
Позикові	1. Довготермінові кредити банків, та інших кредитних інститутів (включно з форфейтингом та іноземними кредитами)
	2. Емісія облігацій підприємства
	3. Цільовий державний кредит, спрямований на конкретний вид інвестування
	4. Податковий інвестиційний кредит
	5. Інвестиційний лізинг
	6. Інвестиційний селенг
	7. Кошти фізичних осіб
Залучені	1. Емісія привілейованих та простих акцій підприємства
	2. Емісія інвестиційних сертифікатів інвестиційних фондів та компаній
	3. Безоплатно надані державними органами та комерційними структурами кошти на цільове інвестування
	4. Внески сторонніх, вітчизняних та зарубіжних інвесторів до статутного фонду підприємств неакціонерної організаційно-правової форми

Швидкістю та простотою залучення, високою віддачею характеризуються власні джерела інвестицій підприємства, тому, що не вимагають сплати позикового відсотка. При використанні власних ресурсів знижується ризик

банкрутства та неплатоспроможності підприємства, при цьому управління зберігається в руках власників. Але обмежені власні джерела не дозволяють значно розширити інвестиційну діяльність. До важких фінансових наслідків може призвести некваліфіковане управління та недостатність зовнішнього контролю за ефективністю використання власних інвестиційних ресурсів.

Амортизація являється одним з важливих джерел інвестиційних ресурсів. Найбільш ефективним для оновлення основного капіталу є використання амортизаційних відрахувань. Прибуток може використовуватись на інвестиційні цілі лише за бажанням керівництва або власників підприємства. Тому, що зміст та призначення амортизації полягає в тому, що її не можна використати на інші потреби, а лише на капіталовкладення [2, с. 319].

Зовнішні джерела (позикові та залучені) формування інвестиційних ресурсів мають у порівнянні з внутрішніми такі позитивні характеристики:

- високий обсяг можливого їх залучення;
- жорсткий зовнішній контроль за ефективністю інвестиційної діяльності та реалізацією внутрішніх резервів її підвищення.

Також існують проблеми щодо залучення інвестиційних ресурсів та їх оформлення: необхідність надання відповідних гарантій, більш тривалий період залучення, тощо [5, с. 65].

Важливим джерелом фінансування інвестицій в основний капітал є кредити банків.

Особлива роль серед інвестиційних ресурсів належить бюджетним коштам.

На наш погляд подоланню кризових явищ в інвестиційній сфері буде сприяти створення в Україні сприятливого інвестиційного клімату.

Для цього необхідно здійснити комплекс заходів, які спрямовані на вдосконалення нормативно-правової бази виробництва з метою поліпшення інвестиційного клімату і стимулювання відтворювальних процесів; реструктуризації підприємств; активізацію структурної перебудови виробництва відповідно до вимог ринкового середовища; перепрофілювання збиткових підприємств на випуск конкурентоспроможної продукції.

Отже, основними джерелами фінансування інвестиційних проектів являються кредити банків та власні кошти підприємств. Зростає потреба збільшення обсягів зовнішніх джерел для фінансування інвестиційної діяльності. До них можуть належати:

- за допомогою лізингових операцій швидке оновлення основних засобів виробництва;
- за допомогою використанням міжнародного досвіду іпотечного кредитування та проектного фінансування залучення довгострокових кредитів банків;
- вихід на міжнародний фондовий ринок (випуском єврооблігацій і депозитарних розписок) та внутрішній фондовий ринок (випуск облігацій).

за умови вирішення правових і організаційних проблем на державному рівні усі перераховані заходи можуть значно підвищити рівень фінансування інвестиційної діяльності та значно оновити (замінити) матеріально-технічну

базу підприємств, покращити їх конкурентоспроможність на світовому і внутрішньому ринках.

Список літератури

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18 вересня 1991 року N 1561 XII [Електронний ресурс]: http://www.rada.gov.ua /.

2. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]: http: // www.ukrstat.gov.ua /.

3. Коваленко Л.О. Фінансовий менеджмент. / Л.О.Коваленко, Л.М.Ремньова - К.: Знання, 2005.- 485 с.

4. Жигінас В.В. Джерела інвестиційних ресурсів структурної перебудови / Жигінас В.В. - К.: Формування ринкових відносин в Україні, 2009. - № 8. - 60-67 с.

5. Дубін Т. Альтернативні джерела фінансування інвестиційної діяльності / Дубін Т. - К.: Вісник Національної академії державного управління, 2009. - № 5. - 209-214 с.

Ковальчук С.Я.
доцент, к.е.н. кафедри міжнародної економіки,
Романчук А.А.
студенткаВінницького національного аграрного університету

ВПЛИВ ДІЯЛЬНОСТІ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ КОРПОРАЦІЙ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

ТНК і Україна

На сучасному етапі розвитку світової економічної системи транснаціональні корпорації (ТНК) стали однією з визначальних рушійних сил глобалізації. Це зумовлює необхідність дослідження стратегії ТНК, принципів та механізмів діяльності для розробки концепції регулювання їх діяльності на рівні державної економічної політики. Діяльність ТНК безпосередньо впливає на платіжний баланс, виробництво, торгівлю, зайнятість, розвиток конкурентного середовища приймаючої економіки.

Дослідженням структури діяльності транснаціональних корпорацій в Україні займались В.Є. Новицький, О.І. Рогач, В.В. Рокоча, О.А. Швиданенко, В.Ю. Шевченко та інші. Проте сучасний рівень соціально-економічного розвитку України передбачає подальше дослідження можливостей щодо залучення ТНК та аналіз впливу їх діяльності на національну економіку з метою пошуку оптимальних стратегій розвитку країни.

Одним з чинників залучення в Україну іноземних інвестицій – є стимулювання діяльності ТНК. На початок 2013 р. в Україні діють понад 30 світових транснаціональних корпорацій, серед яких можна виділити Alcatel, British American Tobacco, British Petroleum, Coca-Cola, Danone, Hewlett-Packard, Huawei, Kraft Foods (Mondelez International), McDonalds Corporation, Metro Cash&Carry, Nestlé, Nokia, PepsiCo, Procter&Gamble, Samsung, Shell, Siemens, SUN Inbev, Toyota, Unilever.

Проте на основну увагу заслуговують ТНК, які займаються виробництвом